

Kancelaria Adwokacka & Kancelaria Lobbyingu i Legislacji
Jerzy Marcin Majewski
advokat & lobbyista

ul. 27 Grudnia 9
61-737 Poznań
tel.: 605 887048
email: advokatmajewski@me.com

Załącznik nr 2

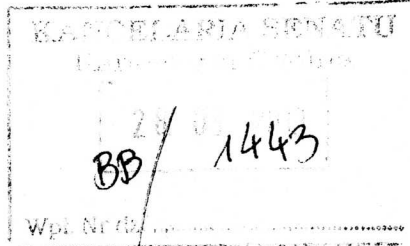
GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 28.03.2013r.

nr. 1443, podpis M. Piórec

Poznań, dnia 28 marca 2013 r.

SEKRETARIAT
Biuro Prasowe Senackie
wpłynęło dn. 3.04.13
nr. 2666

Sz. Pan
Bohdan Borusewicz
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej

W załączeniu składam do wiadomości Pana Marszałka odpis zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (druk senacki nr 318), które na zasadzie z art. 70-c Regulaminu Sejmu w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, złożyłem na ręce Marszałka Sejmu.

Jednocześnie przedkładam opinię o uchwalonej przez Sejm w dniu 22 marca 2013 r. ustawie o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (druk senacki nr 318), z uprzejmą prośbą o dołączenie tej opinii do wiadomości Pań i Panów Senatorów do druku senackiego nr 318 przed pierwszym czytaniem. Opinię przesłałem Przewodniczącemu Senackiej Komisji Ustawodawczej Panu Senatorowi Dr. Piotrowi Zientarskiemu.

Przewodniczący Komisji

Prac. Adwokacka, Prawo i Legislacja: Petycja

Podpis

Przewodniczący Komisji

Nota redaktorska

Podpis

Z wyrazami szacunku

Jerzy M. Majewski
advokat & lobbyista

Zal.
kopia zgłoszenia;
opinia;

d/w

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej Senatu
Pan Senator Dr. Piotr Zientarski

Poznań, dnia 26 marca 2013 r.

OPINIA

o ustawie o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego,
uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej w dniu 22 marca 2013 r.

(druk senacki Nr 318)

I. Cel i przedmiot ustawy.

Opiniowana ustawa, według uzasadnienia projektu (druk sejmowy nr 988), miała na celu:

- (1) wprowadzenie do systematyki polskiego procesu cywilnego nowej instytucji prawa procesowego, tzw. „właściwości odmiejscowionej”. Projekt ustawy przewidywał wprowadzenie nowego Oddziału 3a w księdze pierwszej, tytule I, dziale I, rozdziale 2 kodeksu, pod takim właśnie tytułem;
- (2) udzielenia Ministrowi Sprawiedliwości kompetencji do wydania rozporządzenia wykonawczego określającego zasady i tryb przydzielania poszczególnym sądom spraw jeżeli procedura podlega „właściwości odmiejscowionej” (co pozwalało domniemywać, że powstaną nowe e-sądy poza jedynym obecnie funkcjonującym w Lublinie).
- (3) wzmocnienia sytuacji prawnej dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie nakazu zapłaty (czyli w oparciu o tytuł wydany w postępowaniu, w którym dłużnik faktycznie nie uczestniczy).

Przedmiotem ustawy były w zasadzie wyłącznie przepisy proceduralne związane z postępowaniem wszczynanym drogą elektroniczną a w zakresie postępowania egzekucyjnego także przepisy związane z postępowaniem nakazowym i upominawczym.

W pierwotnym brzmieniu projektu ustawy proponowano tylko jedną zmianę ogólnej części postępowania cywilnego (art. 126 § 2) polegającą na wprowadzeniu karnej sankcji grzywny porządkowej, nakładanej na stronę jej przedstawiciela ustawowego bądź pełnomocnika, jeżeli w złej wierze lub lekkomyślnie oznaczyli przy pierwszym piśmie procesowym siedzibę bądź adres stron.

W intencji wnioskodawców, projektowane zmiany miały zapobiegać zdarzającym się zwłaszcza w elektronicznym postępowaniu upominawczym przypadkom prowadzenia postępowań wobec osób nie będących dłużnikami, czy to z powodu błędnego oznaczenia strony czy też egzekucji roszczenia przedawnionego; i w tym znaczeniu projekt ustawy był odpowiedzią na społeczną krytykę wykorzystywania elektronicznego postępowania upominawczego w celach oszukańczych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt został wniesiony do Sejmu jako projekt poselski w dniu 5 grudnia 2012 r. i 14 grudnia 2013 r. skierowany do pierwszego czytania. Pierwsze czytanie odbyło się w dniu 4 stycznia 2013 r. na 31 plenarnym posiedzeniu Sejmu, projekt skierowany został do Komisji Nadzwyczajnej d/s Kodyfikacji.

Komisja Nadzwyczajna d/s Kodyfikacji w dniu 22 stycznia 2013 r. skierowała projekt do podkomisji stałej d/s nowelizacji prawa cywilnego. Podkomisja stała obradowała w dniach 23 stycznia 2013 r., 6 lutego 2013 r. oraz 21 lutego 2013 r. i po przyjęciu projektu z poprawkami przedłożyła sprawozdanie, które przyjęte zostało przez Komisję Nadzwyczajną d/s Kodyfikacji w dniu 7 marca 2013 r.

Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej wraz z poprawkami - a w zasadzie całkowicie nowym tekstem projektu - jako druk sejmowy 1168 - przekazane zostało do drugiego czytania.

Drugie czytanie odbyło się na 36 plenarnym posiedzeniu Sejmu w dniu 22 marca 2013 r. i na tym samym posiedzeniu przystąpiono niezwłocznie do trzeciego czytania i głosowania całości projektu (druk 1164)

Ustawa została przekazana Marszałkowi Senatu w dniu 25 marca 2013 r.

Zmiany projektu w toku prac legislacyjnych

Zwrócić należy baczną uwagę na fakt, że ostatecznie uchwalony tekst projektu według sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej d/s Kodyfikacji (druk sejmowy nr 1164) znacząco odbiega od projektu wniesionego do Sejmu, który w pierwszym czytaniu miał postać jak w druku sejmowym nr 988.

Zmiany te dotyczą przede wszystkim:

- (1) wykreślenia z projektu przepisów o „właściwości odmiejscowionej”.
- (2) wykreślenia z projektu normy kompetencyjnej dla Ministra Sprawiedliwości do wydania rozporządzenia wykonawczego określającego zasady i tryb przydzielania poszczególnym sądom spraw jeżeli procedura podlega „właściwości odmiejscowionej”
- (3) wprowadzenia do tekstu ustawy zupełnie nowego tekstu zmieniającego w istotny sposób treść art. 126 § 2 Kodeksu cywilnego, zarówno w relacji do

- jego brzmienia aktualnie obowiązującego jak i do pierwotnej wersji wniesionego projektu opiniowanej ustawy; polegającego na wprowadzeniu w części ogólnej Kodeksu postępowania cywilnego przepisu, nakazującego przy pierwszej czynności procesowej, w każdym rodzaju postępowania (**nie tylko w elektronicznym postępowaniu upominawczym**, w postępowaniach upominawczym i nakazowym ale także w postępowaniach „klasycznych”) podawania numeru PESEL¹ obu stron w tym pozwanego lub uczestnika;
- (4) wprowadzeniu licznych zmian redakcyjnych w stosunku do projektu pierwotnego (w tym nowej poprawki treści przepisu 505³² § 2 jako konsekwencji zaproponowania nowej treści przepisu art 126 § 2 k.p.c.).

Ocena trybu wprowadzonych zmian w toku procesu legislacyjnego

Tryb wprowadzonych w toku prac legislacyjnych zmian w relacji do tekstu pierwotnego projektu ustawy (druk sejmowy 988), budzi poważne zastrzeżenia. Całkowicie nowy projekt ustawy zaproponowany został w toku prac podkomisji i dlatego motywy wykreślenia z pierwotnego tekstu projektu przepisów o właściwości odmiejscowionej nie są znane². Niemniej zwrócić należy uwagę na fakt, że wykreślenie tych przepisów pozbawia ustawę celu jakim było umożliwienie tworzenia nowych e-sądów (wydziałów sądów procedujących w trybie elektronicznego postępowania upominawczego); a więc głównego celu projektu. Wobec wykreślenia tych przepisów, mimo że ustawa w tym zakresie nie realizuje założonego celu, nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Nowy projekt ustawy zaproponowany w toku prac podkomisji wykroczył znacząco poza materię legislacyjną zaproponowaną w projekcie pierwotnym w zakresie w jakim proponuje nową treść przepisu art. 126 § 2 k.p.c. (punkt 1 opiniowanej ustawy). Nowe poprawki - w relacji do projektu pierwotnego - to nałożenie na stronę wszczynającą postępowanie obowiązku podawania numeru PESEL bądź NIP stron, już przy pierwszej czynności procesowej oraz w każdym z rodzajów postępowań sądowych (nie tylko w elektronicznym postępowaniu upominawczym).

Takie rozszerzenie materii legislacyjnej w toku prac podkomisji budzi uzasadnione wątpliwości co do konstytucyjności zaproponowanych zmian, bowiem w tym zakresie ustawa nie była poddana trzem czytaniom.

Co więcej opiniowana ustawa w uchwalonej wersji, w części nieobjętej pierwotnym projektem, **nie była poddana konsultacjom społecznym**. Przeprowadzone konsultacje społeczne i opinie Sądu Najwyższego, Krajowej Rady Sądownictwa i Prokuratora Generalnego głównie kładły nacisk na zaopiniowanie instytucji „właściwości odmiejscowionej” zaś obowiązek podawania przez strony numerów PESEL bądź NIP i KRS **w ogóle nie był konsultowany**.

¹ odpowiednio dla strony niebędącej osobą fizyczną numeru KRS bądź NIP.

² Nie są znane autorowi opinii albowiem w internetowym systemie informacji o procesie legislacyjnym w Sejmie, nie są publikowane protokoły obrad podkomisji. De lege ferenda należałoby postulować zmianę Regulaminu Sejmu w tym zakresie.

Opinia Naczelnej Rady Adwokackiej co do części ustawy nakładającej na strony ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników sankcję grzywny za podanie w złej wierze bądź wskutek niedochowania należytej staranności danych adresowych stron była jednoznacznie negatywna ze wskazaniem, że problem powinien być przedmiotem innego rozwiązania legislacyjnego a sankcja nakładana na strony i ich pełnomocników nie może mieć miejsca bez ustawowego wyposażenia pełnomocników w elektroniczne instrumenty weryfikacji danych. Należy stwierdzić, że gdyby Naczelna Rada Adwokacka miała możliwość zaopiniowania projektu opiniowanej ustawy w ostatecznie przyjętym kształcie (obowiązek podawania numeru PESEL) bez wątplenia sprzeciwiłaby się takim rozwiązaniom.

III. Ocena merytoryczna zmian wprowadzanych opiniowaną ustawą

Ocena punktu 1. opiniowanej ustawy w zakresie nadania nowego brzmienia art. 126 § 2 k.p.c. (art. 1 punkt 1 litera „a” opiniowanej ustawy)

*Zastrzeżenia w zakresie obowiązku podawania numeru PESEL przy **pierwszej** czynności procesowej w każdym rodzaju postępowania.*

Przede wszystkim podnieść należy, że projektowane zmiany nie wprowadzają umieszczania numeru PESEL bądź NIP i KRS w wyroku bądź w klauzuli wykonalności a nakładają jedynie na stronę obowiązek dostarczenia sądowi takiej informacji.

Ochrona dłużnika w elektronicznym postępowaniu upominawczym (co było celem opiniowanej ustawy) oraz w postępowaniu nakazowym powinna polegać na zobowiązaniu sądu do umieszczania w nakazie zapłaty numeru PESEL bądź NIP i KRS, bowiem **samo dostarczenie sądowi tej informacji celu tego nie realizuje.**

O ile - zgodnie z celem ustawy - w elektronicznym postępowaniu nakazowym, postępowaniu upominawczym i nakazowym podawanie numeru PESEL bądź NIP i KRS obu stron przy pierwszej czynności procesowej wydaje się być uzasadnione bowiem postępowania te toczą się zazwyczaj bez udziału pozwanego i zobowiązanie strony do jednoznacznej identyfikacji stron przyczyni się do wyeliminowania nieprawidłowości (o ile sądy zostaną zobowiązane do umieszczania tych numerów w nakazie) o tyle rozciągnięcie tej zasady na wszelkie tryby postępowania uzasadnione nie jest.

Jest tak dlatego, że:

- (1) strona inicjująca postępowanie cywilne zazwyczaj nie zna numeru PESEL³ strony przeciwnej;

³ Dalsze rozważania ograniczają się do numeru PESEL, bowiem powszechny dostęp do wyszukiwarki numerów KRS i NIP w ogólnie dostępnym portalu internetowym nie nastręcza trudności i nie powoduje omawianych dalej konsekwencji.

- (2) uzyskanie numeru PESEL od strony przeciwnej (pozwanego, uczestnika) może nastąpić poprzez zobowiązanie tejże strony (która zna własny numer PESEL) do podania tego numeru przy doręczeniu jej przez sąd pisma wszczynającego postępowanie bądź po prostu poprzez pytanie skierowane do strony na rozprawie;
- (3) uzyskanie numeru PESEL w celu jego umieszczenia w wyroku bądź nakazie zapłaty nie musi następować przy pierwszej czynności procesowej i wystarczającym jest aby obowiązek taki następował przed wydaniem orzeczenia (bądź nawet klauzuli wykonalności).

Konsekwencje procesowe obowiązku podania sądowi numeru PESEL przy pierwszej czynności procesowej (w postępowaniu innym niż upominawcze i nakazowe) spowoduje konieczność wystąpienia przez stronę do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z wnioskiem o udzielenie zaświadczenia o numerze PESEL strony przeciwnej. Oczekiwanie na wydanie takiego zaświadczenia (do dwóch miesięcy) spowoduje:

- (1) ryzyko niemożności wszczęcia postępowania dla strony, wobec zbliżającego się terminu przedawnienia roszczenia;
- (2) niemożność zachowania terminu dochodzenia roszczenia (np. w powództwach przeciwegzekucyjnych);
- (3) ryzyko narażenia się na odrzucenie pozwu jeśli termin do podania numeru PESEL na wezwanie sądu (usunięcie uchybienia formalnego powództwa), będzie krótszy niż termin oczekiwania na zaświadczenie o numerze PESEL strony;

Zastrzeżenia w zakresie nałożenia na obywateli obowiązku prowadzenia administracyjnego postępowania o uzyskanie zaświadczenia o numerze PESEL przed wszczęciem procesu sądowego.

Obywatel wszczynający proces cywilny w zasadzie nie ma innej możliwości pozyskania numeru PESEL strony przeciwnej niż wystąpienie o wydanie zaświadczenia do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia:

- (1) Podlega opłacie w kwocie 31,- zł
- (2) Wymaga wykazania interesu prawnego wnioskującego.

Nakładanie na obywateli obowiązku prowadzenia postępowania administracyjnego o wydanie zaświadczenia o numerze PESEL **przed wszczęciem procesu cywilnego** jest oczywistym ograniczeniem konstytucyjnego prawa do sądu.

Nakładanie na obywateli obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie 31,-zł przed wniesieniem sprawy do sądu także jest ograniczeniem prawa do sądu.

Warto w tym miejscu podkreślić, że opiniowana ustawa, w zakresie nałożenia na obywateli obowiązku występowania o wydanie zaświadczenia o numerze PESEL przy analizie

efektu skali, powoduje, że społeczeństwo zostaje obciążone rocznie szacunkowo kwotą od 200 do 500.000.000,- zł opłaty skarbowej. Ten finansowy efekt opiniowanej ustawy może prowadzić do postawienia opiniowanej ustawie uzasadnionego zarzutu, że istotnym (choć ukrytym) **celem ustawy było nałożenie na obywateli dodatkowej daniny publicznej.**

Obowiązek wykazania w postępowaniu administracyjnym o wydanie zaświadczenia o numerze PESEL interesu prawnego powoduje, że opiniowana ustawa - w zależności od przyjętej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych praktyki - doprowadzi do tego, że:

- (1) organ administracji rządowej stanie się swoistym „przedsądem” rozstrzygającym o zasadności roszczenia, które podlega kognicji sądu (jeżeli MSW będzie żądało wykazania szczegółowego „interesu prawnego”).
- (2) naruszona zostanie ustawa o ochronie danych osobowych (jeżeli MSW poprzestanie na przyjęciu zapewnienia o zamiarze wytoczenia powództwa).

Dotychczasowa linia orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego dokonywała wykładni pojęcia „interesu prawnego” w tym kierunku, że sąd przyjmował, iż sam zamiar wytoczenia powództwa nie przesądza o interesie prawnym strony w uzyskaniu danych adresowych konkretnej osoby; interes taki uzasadnia dopiero wytoczenie powództwa. W świetle tego orzecznictwa proponowana treść punktu (1) opiniowanej ustawy w części dotyczącej zmiany treści art. 126 § 2 k.p.c. doprowadzi do swoistego „błędnego koła”: powód nie będzie mógł wszcząć procesu bez znajomości numeru PESEL pozwanego a numer PESEL będzie mógł uzyskać dopiero wówczas gdy proces wytoczy.

Powyższe rozważania nie są li tylko spekulacją logiczną; będą to bardzo poważne problemy praktyczne ograniczające prawo obywatela do sądu.

Ocena punktu 1. opiniowanej ustawy w zakresie wprowadzenia nowego art. 126 § 2² k.p.c. (art. 1 punkt 1 litera „b” opiniowanej ustawy)

Zastrzeżenia w zakresie nałożenia sankcji karnej grzywny za podanie w złej wierze lub wskutek niezachowania należytej staranności danych adresowych stron w pierwszym piśmie procesowym.

W uzasadnieniu projektu opiniowanej ustawy, wprowadzenie sankcji za nieprawidłowe oznaczenie adresu strony pozwanej przez powoda motywowano tym, że nieprawidłowe oznaczenie adresu strony pozwanej może doprowadzić sąd do uznania, że sąd w sposób nieprawidłowy może przyjąć skutki doręczenia zastępczego *per aviso*.

Już na etapie projektu uzasadnienie opiniowanej ustawy nie było przekonywujące. Prawo przewiduje skuteczne środki przeciwdziałania nieprawidłowym skutkom doręczenia zastępczego. Środkiem usunięcia z systemu prawnego dostrzeżonych w praktyce nieprawidłowości doręczeń zastępczych *per aviso* nie powinno być nakładanie sankcji na stronę wszczynającą postępowanie cywilne a odpowiednia nowelizacja bądź to przepisów o doręczeniach bądź przepisów o ewidencji ludności.

Ponadto - ponownie - proponowaną zmianę wprowadza się nie tylko w elektronicznym postępowaniu upominawczym ale we **wszelkich rodzajach postępowania**.

Rozciągnięcie sankcji karnej grzywny na pełnomocników stron (adwokatów i radców prawnych) narusza zasadę samorządności zawodów zaufania publicznego, bowiem pozostawia ocenie sądu procesowego okoliczność czy adwokat bądź radca prawny dochował należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków zawodowych, co podlega wyłącznie sądownictwu dyscyplinarnemu.

W ustnym uzasadnieniu wprowadzenia do opiniowanej ustawy sankcji karnej grzywny za podanie w złej wierze lub lekkomyślnie danych identyfikacyjnych strony, przedstawiciel wnioskodawców Pan Poseł Krzysztof Kwiatkowski argumentował, że przepis ten jest wzorowany na obowiązującym w Kodeksie postępowania cywilnego przepisie art. 245 k.p.c. przewidującym nałożenie kary grzywny na stronę, która w złej wierze lub lekkomyślnie zgłasza zarzuty przeciwko prawdziwości dokument. Taka analogia między proponowaną treścią art. 126 § 2² a art 245 k.p.c. nie jest zasadna.

Jest tak dlatego, że:

- (1) art. 245 k.p.c. używa sformułowania „strona podlega karze grzywny” pozostawiając sądowi możliwość zastosowania tej sankcji zaś proponowane brzmienie art. 126 § 2² używa sformułowania „sąd skáže na grzywnę” wprowadzając w istocie obowiązek wymierzenia grzywny;
- (2) art. 245 k.p.c. przewiduje wymierzenie grzywny stronie ale nie profesjonalnemu pełnomocnikowi (adwokatowi bądź radcy prawnemu), szanując zasadę samorządności zawodów zaufania publicznego.

W wypadku uznania zasadności wprowadzenia sankcji za niewłaściwe oznaczenie danych identyfikacyjnych stron **przez pełnomocników będących adwokatami lub radcami prawnymi**, jedyną analogią może być odwołanie się do treści przepisu art. 118 § 6 k.p.c. przewidującego za procesowe niedochowanie należytej staranności sankcję **zawiadomienia właściwego organu samorządu zawodowego**⁴.

Ponadto zwrócić należy uwagę, że pojęcie „niezachowanie należytej staranności” jest pojęciem nieprecyzyjnym, niejasnym i nadto ocennym. Na ten aspekt wadliwości przepisu, zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w opinii do projektu ustawy, wskazując, na niedopuszczalność relatywizacji proponowanej treści przepisu art. 126 § 2 k.p.c. do przepisu art. 255 k.p.c. ze względu na praktyczne znaczenie i możliwość stosowania tych przepisów.

IV. Osiągnięcie celu ustawy poprzez odmienną technikę nowelizacji

Relacja między punktem 1 litera „a” (nowelizacja art. 126 § 2 k.p.c.) a punktem 4 (nowe brzmienie art. 505³² § 2 k.p.c.)

⁴ Przy czym art.118 § 6 kpc. przewiduje tę sankcję za niedochowanie należytej staranności przy sporządzaniu opinii przez adwokata zaś proponowana nowelizacja za czynności faktyczne i to dalece ocenne (niedochowanie należytej staranności przy ustaleniu danych identyfikacyjnych).

Zakładając - zgodnie z uzasadnieniem projektu - że celem ustawy było wyeliminowanie nieprawidłowości w elektronicznym postępowaniu upominawczym i w tym celu w toku prac legislacyjnych już po pierwszym czytaniu, wprowadzono obowiązek podawania przy pierwszym piśmie procesowym numeru PESEL strony; to zwrócić należy uwagę, że w obecnie obowiązującym Kodeksie postępowania cywilnego, właśnie w przepisach regulujących elektroniczne postępowanie upominawcze przewiduje się podawanie numeru PESEL osoby fizycznej i numeru NIP osoby niebędącej osobą fizyczną. Obowiązek taki nakłada aktualnie obowiązujący art. 505³² § 2 k.p.c. z tym zastrzeżeniem, że przepis ten nakazuje podanie w pozwie numerów PESEL bądź NIP wyłącznie **powoda**.

Dla osiągnięcia deklarowanego celu ustawy, tzn. wyeliminowania przypadków egzekucji nienależnych (lub przedawnionych) roszczeń zasądzonych w elektronicznym postępowaniu upominawczym wystarczającą zatem byłaby nowelizacja, która w aktualnym brzmieniu art. 505³² § 2 k.p.c. punkt (1) słowa „powoda będącego osobą fizyczną” zastąpiłaby słowami „stron będących osobami fizycznymi” zaś w art. 505³² § 2 k.p.c. punkt (2) słowa „powoda innego niż osoba fizyczna” zastąpiłaby słowami „stron innych niż osoby fizyczne. I to by wystarczyło.

Przy takiej technice i redakcji art. 505³² § 2 k.p.c. punkt (1) i (2) obecny punkt (4) opiniowanej ustawy powinien brzmieć:

>>(4) w art. 505³² k.p.c. po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu: „§ 3. W pozwie należy także oznaczyć datę wymagalności roszczenia”.<<

Taka poprawka realizowałaby cel ustawy jakim było ograniczenie dochodzenia w elektronicznym postępowaniu upominawczym roszczeń przedawnionych bądź niewymaganych.

Stosując zaproponowaną wyżej redakcję, nowelizacja z punktu (1) opiniowanej ustawy czyli nowelizacja art. 126 § 2 k.p.c. w zakresie podawania numeru PESEL byłaby zbędna.

V. Pozytywne elementy opiniowanej ustawy

W części w jakiej ustawa zabezpiecza interesy dłużnika w postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych w oparciu o orzeczenia zapadające w postępowaniach bez udziału pozwanego (elektronicznym postępowaniu upominawczym, postępowaniu nakazowym i upominawczym) proponowane zmiany Kodeksu postępowania cywilnego uznac należy za zgodne z deklarowanym celem ustawy i jej uzasadnieniem na etapie projektu (z wyłączeniem części dotyczącej „właściwości odmiejscowionej”).

Za cenne uznać należy przepisy nakładające na komorników obowiązek informowania o przysługujących dłużnikowi środkach (punkt 6 opiniowanej ustawy), możliwość zawieszenia postępowania egzekucyjnego w wypadku wykazania, że wyrok zaoczny bądź nakaz zapłaty doręczone zostały na niewłaściwy dla dłużnika adres przez co utracił on możliwość obrony swoich praw (punkt 7 opiniowanej ustawy).

Z przyczyn wskazanych w tym punkcie niniejsza opinia nie rekomenduje się Senatowi odrzucenia opiniowanej ustawy w całości.

VI. Wnioski

W opiniowanej ustawie Senat powinien rozważyć następujące poprawki (jako rozpatrywane łącznie):

- W Art. 1 punkt 1 litera „a” skreśla się
- Art. 1 punkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - 4) w art. 505³² § 2:
 - (a) w § 2 w punkcie (1) słowa „powoda będącego osobą fizyczną” zastępuje się słowami „stron będących osobami fizycznymi”
 - w § 2 w punkcie (2) słowa „powoda innego niż osoba fizyczna” zastępuje się słowami „stron innych niż osoby fizyczne.
 - (c) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu: „§ 3. W pozwie należy także oznaczyć datę wymagalności roszczenia”.

Proponowana poprawka jest poprawką z jednej strony niezbędną z drugiej zaś najdalej idącą i zakładającą, że Senat uzna bezzasadność wprowadzenia sankcji karnej grzywny wobec stron ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników. Poprawki alternatywne na wypadek uznania przez Senat zasadności wprowadzenia sankcji grzywny wobec stron za podanie niewłaściwych danych identyfikacyjnych zostaną przedstawione w toku prac Komisji Ustawodawczej Senatu.

Merytorycznej ocenie i decyzji Senatu poddać należy także propozycję wprowadzenia obowiązku umieszczania danych identyfikacyjnych PESEL bądź NIP w nakazie zapłaty (bądź nawet w każdym orzeczeniu) co nie było przedmiotem regulacji w opiniowanej ustawie.

Niniejsza opinia zotaje złożona w ramach zawodowej działalności lobbingowej prowadzonej przez Kancelarię Lobbingu i Legislacji Jerzego Marcina Majewskiego (wpis do rejestru MAiC Nr 00219) na rzecz Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Grupy Dyskusyjnej Adwokatów i Aplikantów Adwokackich „Palestra Polska”

Złożono na ręce Marszałka Senatu w trybie art. 37a Regulaminu Senatu oraz przekazano Przewodniczącemu Senackiej Komisji Ustawodawczej z wnioskiem o poinformowanie Senatu o stanowisku Komisji wobec zawartych w opinii propozycji w trybie art. 63 ust. 3 Regulaminu Senatu.

Jerzy Marcin Majewski
adwokat & lobbysta